

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 160 korona.
Fél évre 80 korona.
Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára:
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 48.

Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Lesz még egyszer ünnep a világon!

Lesz még egyszer ünnep a világon!

Ezt igéri nagy felbuzdulásunk . . .

Gyalázatuk átkos tengeréből:

Jelenünkre, hogy szebb Jövőt lássunk!

Lesz még ünnep . . . Igaz magyar ünnep!

Ezt harsogja szívünk minden vágya.

Mert a sujtó, irtó szenvedésnek:

Vértanuit, Isten is megáldja.

Lesz még ünnep Rab-Magyarországon!

Ha mostan még, megkötve is várunk . . .

Lesz még ünnep, bár a szenvedések

S a megtörés, árjaiban járunk . . .

Lesz még egyszer, egy nagyon-nagy ünnep!

Bár nekünk most, sirgödröket ásnak . . .

Győzni fognak a nagy ős-erények!

S örvendánk majd a feltámadásnak!

Ne féljünk! — Bár tépik testünk rablók!

Nem árul el földünk! Nem . . . Nem . . . Soha!

Magyar dalt zug a Kárpátok bércé . . .

És magyarul sir-ri Krasznahorka!

Magyar bánat zug a Bánát alján . . .

Magyar könnyet zokognak az egek . . .

Magyarország ezeréves földjét:

Felosztani nem — sohase lehet!

És szívünkben az ős-romantika!

Erdélyben új székely nóta támad . . .

Vagy megmarad az ország egésznek,

Vagy ha úgy kell, véle halunk meg majd!

Oláh csordák levert, boeskor hadja:

Tör, zuz, tipor tűzhelyeink körül . . .

Arra várva, hogy végkép elalszunk

S életünknek lángja majd csak kihül!

Hát csak lessék . . . várják pusztulásunk!

De hiszem, hogy ezt hiába lesik . . .

Van még most is, — ha kell annyi erőnk:

Mint amennyi bűneik van nekik!

Él a magyar! Elni fog örökké!

Athallatszik dörögve Al-Dunán . . .

Magyar szív él Kassa bölcsőjében,

Magyar trikolor leng a Hargittán!

Háborog az ezer éves határ . . .

Megdörrennek az ős csiki hegyek . . .

Előttünk száll az ős Turul madár,

Tovább tűrnünk többé már nem lehet!

Föl a fejfel! Új hadsereg támadt!

Fölharsan Horthy Miklósnak szava:

Vagy elveszünk országunkkal együtt!

Vagy miénk lesz újra e szép haza!

IFJ. RADVÁNYI SÁNDOR.

Legjobb szín-
házi hetilap a

Színházi Hiradó

Mindenütt kapható.
Csoda olcsó szinlap-
pal, képekkel. Ára 5 K

Kiegészítik egymást.

Milike kisasszony: Pénzzel és egészséggel az ember nagyon boldog lehet.

Az udvarló: Akkor legyünk egymásé. Én egészséges vagyok, önnek pedig elég pénze van.

Eltalálta.

Négy kutya megunta a dolgot máre oháh országban és át akart jönni Magyarországra. A határon találkoztak 3 ökörrel, melyek át akartak menni oháhniába. Hova mentek, kérdik az ökök? Megyünk Magyarországra, mert az oláhoknál még kutyánuk se jó lenni. Azt mondja erre a 3 ökör, mi meg éppen oda megyünk, mert Magyarországon az ököknek nincs semmi jövője. És mi a célotok, kérdik a kutyák? Hogy mi? Megyünk a minisztériumba, hol kérjük majd prefektussá való kinevezésünket és a kulturát fejlesztjük oháhniában.

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását elvállalom. — Használt kalapokból újakat készítek. :: ::

Beliczay

kalapos, Piac-u 38. a fő-posta mellett.

Mit mond nekünk . . .

Mit mond nekünk a nefejejs?
Mit susog a kis ibolya . . .
Mit csvegnek a nárciszok,
Miről zeng a szép viola?
Mit trillázik a pacsirta?
Mit csattog a busz cs logány?
Mit csiripel a kis tücsök?
Holdvilágos szép éjszakán?!

Mind azt mondja azt suttogja:
Elmulik még e rut világ . . .
Fog még nyitni . . . nyiladozni
Békét hozó sok kis virág!
Édes mézekkel teli lép,
Mind azt mondja, — ez az élet,
Bár keserű, mégis csak szép!

Radius.

Szerető özvegy.

Egy nő barátnéjának a következő táviratot küldte:

„Kedves Józsim meghalt. Veszteséget a biztosító társulat teljesen fedezi.“

Nem könnyű dolog ám!

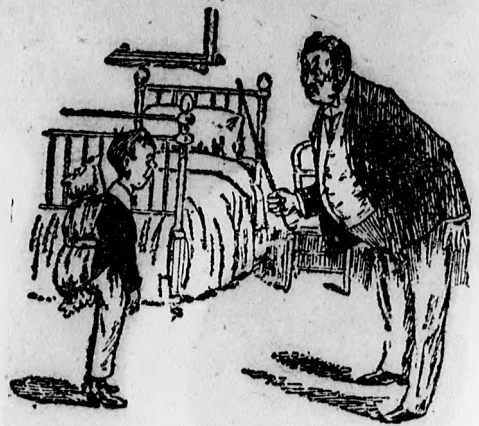
A falusi kupaktanács barátságosan megegyezett egymásközt, hogy nagyobb tekintély okaért mindenkor együttesen, csoportosan hagyják oda a tanácsstermet, mit a közös cél érdekében mindannyian hűségesen be is tartottak.

Egy napon azonban későn kapott kézhez bíró uram egy fontos aktát s azt, mielőtt távozna, még alá kellett írnia, mely tudomány kivételéhez nagy elszántsággal hozzá is fogott.

Esküdt uraimék csak válnak nagy türelemmel jó darab ideig, míg végtér, — mert izgága ember mindennütt kerül — Bunkó esküdt uram türelmetlenkedni kezd:

— Gyék kendtek no, nekem még a tanya erányába kő manap befogatnom; csak nem leshetyük itt bíró uram kezevonását — minden tisztelet megadtván — szokás szerint valamint mindnkori ily alkalomkor — éjfélig!

Rettenetes vicc.

Kóbi: Tháti mond csak nekem, hogy mi az a khültelek?

Táti: Nü jó, eredj hazzál nekem 4 szivar, akkor megmondom mi az a khültelek.

Kóbi: Na, itt van a négy szivar, most már csakugyan mond meg nekem, hogy mi az a khültelek.

Táti: Nü, hát azért mentél a boltba mert khültelek.

Hogy rófe a vászonnak?

A lóvásárban két hetyke uracs járkált s jók dvükben tréfát akartak maguknak szerezni. Az egyik tehát elbizakodott hangon kérde a lovat áruló cigánytól:

— More, hogy rófe a vászonnak?

A cigány azonnal készen volt a felelettel: fölemeli a lova farkát s udvarias boltosként meghajtván magát, szól:

— Tessik, kirem, besétálni, a bótba, megmondja odabe a leginy.

A fáradtságot megérdemli

és ön meggyőződik, hogy mily szép cipőt és csizmát készíthet elsőrendű anyagból, olcsó áron, ha elmegy

Fábián Testvérek

cipő és csizma készítő műhelyében

Debreczen, Rákóczy-utca 71. szám.

Vidéki megrendelések azonnal készülnek. Erős munkás cipők olcsón kaphatók.

Pakonpart.

— Ah! Van sze'encsém sze'etve tisztelt Hora Károly volt nagydobos, nagybögös, kontóds és nem va'ami nagy sze'encsével tőrő flótás ur, alázatosgálja! — Igenis ké'em, egy j. fel mosást méstatik pa'ancsolni? Ké'em! Hát hogy és mint ké'em? Miko' méstattak legutóbb éb'edezni a Győri fe'e vendéglőben? — Hogy otthon szoktak önkegyedék éb'edezni? — Dehogy ké'em, én ha'ot-tam már egy pa'szor, milyen szépen éb'edeznek azok az ifjoncok u'a ággoddal együtt. Nem is gondolják önkegyedék, milyen hosszú szegénységi bizonyítványt a'itanak ki salját meguk'ól, miko' a fogzásban s. envedő csecsemőhöz méto' csa.'kodást, avagy a fa'kát megcsava't telis to'ju bögését utánozzák a mások megzava'sa'ra! Igaz ké'em, hogy ezek az ifjoncok még csecse moi, ennek az eszmének és őket nem is lehet komoljan venni, de önkegyed, a kinek az élet suja olyan szemő csőt nyomot a hata'a, mint egy békeke'i ko'onás cipő, hogy o-zthatja ezek fe'de nézetét? — Igenis ké'em nem tu'békolok tovább, készen vagyok a felmosással! — Alázatosgálja!

Simonffy-utca 5. sz. alatt
Kolosné nyakkendő
 terme o o
Héra kézimunkaüzlet
 fahérmű varrodával

Megigérte.

Melyik a szebb, milyen a szebb?
 Szőke vagy a barna?
 . . . Az, amelyik leghamarabb
 Csókot kérne, tüzes csókot adna!

Szép a barna, szebb a szőke
 . . . Majd meghalok érte!
 Barna még nem adott csókot,
 De a szőke egyszer megigérte.

A. M

Körülményesen.

Atyafi: Anyakönyvvezető ur, halottat jöttem bejelenteni.

Anyakönyvvezető: Ki halt meg?

Atyafi: Jelentem alássan, a boldogult első feleségem után való szelidebbik anyósom.

Előnyös külső.

Jaj, de borzasztó külseje van a vádlottnak — suttogá a nő férjéhez fordulva.

— Csitt — felelé a férj, — a vádlottat még nem vezették be, ez a védője!

Még nem . . .

Vendég: Pincér, maga egy türelmes szárnak gondol engem, hogy annyi ideig várakoztat a sör után?

Pincér: Bocsánat, urasága türelmesnek még nem gondoltam.

Talpraesett felelet.

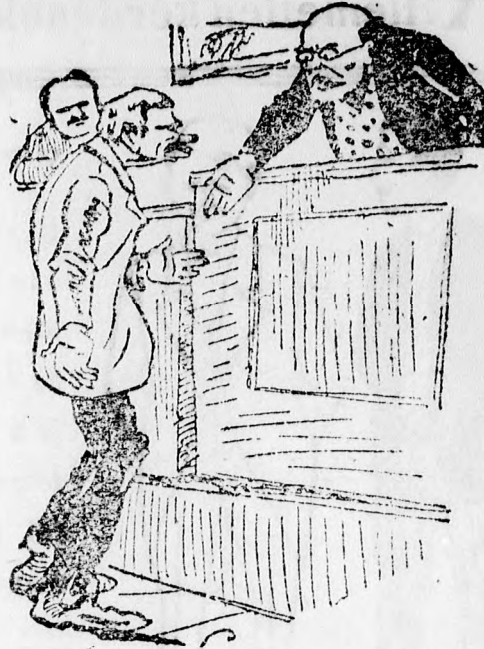
— Mi a föltétele annak, hogy a katonát katonai disszel temessék el? — kérde a tiszt az iskolában.

— A halál — felelé az ujonge.

Borzalmas apróhirdetések.

Állatvédő egyesület tagja (önmagába): Mégis borzasztó kegyetlenség: Mindig új és új patkány-, poloska- és csótányirtó szereket találnak föl és hirdtetnek az ujságokban!

Cigány a bíróságon.

Bíró: Miért jöttél cigány?

Cigány: Hát a nácságos ur hívott.

Bíró: Igen, te loptad el a tyukot Döri uramtól és hogyan?

Cigány: Hát a kerítésen keresztül nácságos bíró uram.

Emlékvers.

Ez az emlékvers olyan emlékvers, hogy nem minden emlékvers van olyan emlékvers, mint ez az emlékvers.

A keleti pályánál.

Utás: Mondja kérem itt érem-még a ceglédi vonatot?

Portás: Attól függ kérem, hogy tud-e szaladni, mert már öt perce, hogy elindult.

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
 : és papírkereskedése :

Szentanna-u. és
 Varga-utca sarok.

▽ Legjobb bevásárlási
 forrás! Menjünk oda!

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlésekért az vállalja a felelősséget, aki elolvassa.

▽▽▽▽

Mondja, kedves Baltazár Dezső, miért nem jelent meg a Tiszaegyetem névavató ünnepélyén? Talán Tisza Istvánnak a szellemétől, vagy Bethlen István gróftól félt?

Mondja, kedves Barabási Kun József egyetemi tanár ur, miért akart ön minden áron politizálni Tisza István emlékére tartott beszédében? Talán azért, mert máskülönben nem tűnt volna fel?

Mondja, kedves Makovits Ignác ur, ugyis, mint a jog- és pénzügyi bizottság nagyszámú tagja, a bizottság legutóbbi ülésén csakugyan elmondotta magában: Ha hallgattál volna, bölcs maradtál volna.

Mondja, kedves Kenézy Gyula, páholy-főmester ur, szivből jöttek azok a tapsok, melyeket Vass, kultuszminiszter beszéde után megeresztett? Szivből, — vagy színből?

Mondja, mostanában kedvetlen Ullmann Salamon, a menekültek sportegylete által rendezett táncmulatságra miért nem váltotta meg a csekély 50 koronás tiszteletjegyet? Talán nem futja abból a rongyos 10 millióból?

Mondja, kedves Grünbaum ur, ugyis, mint fogtechnikus, még mindig csak a huslevest szereti?

Mondják, kedves Gáll nővérek, Hajdunánásról, mióta esznek Szabó Juliskával egytáliból cseresznyét? Kérdi, aki nem hiszi.

Mondja, kedves Szin-bizottság, a Margit Otthonból, hogy sikerült a vasárnapi kabaré? Voltak vagy tizen?

Mondja, kedves Falurossza, miért nevezi így magát? Magára szebb elnevezés illik.

Mondja, kedves Csomós ur, igaz az, hogy annyira közkedvelt a hegedűjátéka? Egyben azt is mondja meg, hogy mióta lett kedves nótája: „Te lettél a falu legszebb lánya”? Kérdezi egy babos-kötényes kis leány.

Mondja, kedves Kabán mozonyvezető ur, milyen véleményekkel van a házasságközvetítők iránt?

Mondja, kedves Szabó Mihály Hajduböszörményből, az Ujvárosi utcából, talán azért oly szomorú minden ifjusági bálon, hogy fáj a szive azért a szép kis lányért? Kérdi egygy szőke fiu.

Mondják, kérem, ujdonsült „Bohém társaság”, Püspökladányból, miért tartottak az asztalon csak üres övegeket? Azzal akartak feltűnést kelteni? Kérdi, aki látta.

Mondja, kedves Som Imre ur, nem szeretne a ruhájával még egyszer találkozni? Kérdi, aki elvitte.

Mondja, kedves Salamon Zoltán cukrász ur, Derecskéről, melyik fronton lett ön rokkant, hogy trafik-engedélyre pályázik? Kérdi egy igazi rokkant.

Mondja, kedves Tóth Imre ur, a Kerekes-telepről, miért szeretne olyan nagyon B.-Ujvárosra menni nyaralni? Kérdi, aki hallotta.

Mondják, kedves hölgyek, a Nyil-utcáról, ugyis, mint a — pletyka-klub alakítói, létezik-e még a Nyil-utcán olyan egyén, aki még az önök nyelvükön ne fordult volna meg? Kérdezik a Pércsi-soron az összes kofák.

Mondja, kedves Salamon Zoltán cukrász ur, Derecskéről, miért pályázik ön minden egyleti elnökségre?

Mondja, kedves Herczeg Izidor, Ujfehértóról, miért nem jár már oly gyakran Nyiregyházára? Kérdi, aki rég nem látta.

Mondja, kedves Pongor Binzike, Püspökladányból, maga ingyen kapja az átszállót? — Kérdi egy vasuti kis lány.

Mondja, kedves Tóth Imre ur Hajduböszörményből, ugyis, — mint rőfös-, fűszer-, bőr-, vas- és papírkereskedő, ugyis, mint a Hangya 1. számú fiókjának az üzletvezetője, miért hagyta ott az állását? Kérdi egy jó barátja.

Mondja, kedves Horváth Sándor, cipész-segéd ur Hajduböszörményből, miért jár oly sűrűn M. J. barátjához, talán azért, hogy átláthasson ahoz a kis barnához? Kérdi, aki nem jár oda.

Mondja, édes Manczika, Debrecenből igaz, hogy Ujvároson jobb levegő van, mint Debrecenben? Kérdi egy nyaralni vágyó.

Mondja, kedves Madár Gyuzsi, Püspökladányból, miért sietett vasárnap éjjel oly nagyon? Kérdi, aki látta szaladni.

Mondja, kedves Varga Imre, Hajduböszörményből, a Király utcából, igaz-e, hogy napról-napra hizik, mióta két sziv közé némileg gátat vethetett? Kérdi, aki szeretne ilyen módon meghizni.

Mondja, kedves Frommer Maritz Hajdunánásról, igaz, hogy maga csak turós-bélesért udvarol? Kérdi, aki szintén adna, ha udvarolna.

Mondja, kedves Pösziike, a Mester utcából, igaz, hogy ön a sógorai elől még mindig a sifonba zárkózik? Kérdi egy sógora.

Mondja, kedves Fábián Laczi ur, Hajdunánásról, igaz, hogy nem viszi többet haza az Anuczika ruháját a varrónótól? — Kérdi, aki hazavinné.

Mondja, kedves Vincze Béla, Püspökladányból, igaz, hogy az a nótája: „Valamikor Baross-tér volt a boldogságom?”

Mondja, kedves Nagy Pista gazdálkodó ur, a József királyi herceg utcából, igaz, hogy ön 19-szer volt már lánynézőbe és mindannyiszor plére csuszott? Kérdi egy kis lány, aki magát imádja.

Mondja, kedves Brüll, Brunner és Grósz ur, nagykereskedők a Simonfy utcából, mindhárman keresztények, igaz az, hogy önök a hat órai zárórát fél nyolcra hozsabbították meg? Kérdi az, aki pontosan 6 órakor zár.

Mondja, kedves Nyilas Ferenc ur, a Teleky utcából, igaz, hogy ön a kerítésen keresztül szokta a szerelmet vallani? És azért nem meri megcsókolni a leányokat? Kérdi az, aki szintén magáról ábrándozik.

Mondják, kedves püspökladányi cipész-mester urak, igaz, hogy önök bojkottálni fogják a helybeli bőrkereskedőket, ha a n. é. közönségnek is árusítanak bőrt? Az is a tisztességs iparhoz tartozik, hogy megtiltanák a bőrkereskedőknek, hogy megszabják, mi a bőr ára? Kérdik, kiket munkájukkal riasztottak el a rendelt cipőtől.

Mondja, kedves Kerékgyártó ur, a Homok-kertből, miért jár mostanában olyan boldogan az utcán? Kérdik a Homok-kertiek

Mondja, kedves Kun ur, Hajduböszörményből, igaz, hogy maga úgy szánja rá magát a nősülésre, ha az anyós megkéri magát a leányával együtt? Kérdezi, akinek mondta.

Mondják, kedves Püspökladány előjárósága, önöknek 10 órakor kezdődik a hivatalos óra? Kérdi egy szomszéd község, ahol 8 órakor kezdődik.

Mondja, kedves Szabó Mihály Földesről, igaz, hogy maga a kugli- király?

Mondja, kedves Ferkler Ferenc ur, Hajduböszörményből, talán fickándoztak, mikor a kis rucát agyontaposta? Kérdi, aki szeretné tudni.

Mondja, kedves Szörnyö J., Földesről, van-e még abból a finom parfümjéből? Kérdi, aki parfüm-hiányban szenved.

Mondja, kedves Esztike kisasszony, a Tóczós-kertből, magácska az, aki hetenként mondja el az asszonyok miatyánkját? Kérdi az, aki magácskával nagyon rokonszenvez.

Mondja, kedves Bácsi Sándor, Hajduböszörményből, az Árpád utcából, kosarat szerzett a pünkösdi ifjúsági bálon? Kérdi egy barna lányka.

Mondja, kedves Gulyás Dezső ur, Püspökladányból, igaz, hogy önnek Szerepen kezdődik a világ?

Mondja, kedves Striss Lajos, m. kir. postamester ur, igaz, hogy az etikett szabályait tanulmányozza és illemtanárnak készül? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Neumann Sándor ur, Hajduszoboszlórról, igaz, hogy ha a maga neve benn volna a Villámban és megtudná, hogy ki volt, felpofozná? Kérdi, aki nem fél.

Mondja, kedves Huczmann, fodrász-segéd ur, igaz, hogy a vizet maga hordja az üzletbe? Kérdi, aki látta.

Mondja, kedves Szabó Máté m. kir. I. osztályu adótiszt ur, Hajduszoboszlórról, igaz, hogy le akarja tenni a tűzoltóhadnagyi ruhát, ami önnek olyan nagyszerűen áll? Ne tegye! Kérdezi és kéri, aki önt bámulja, mint tűzoltót.

Mondja, kedves Fodor, p. ü. ö. Püspökladányból, igaz, hogy a városi gyereket a falusiak szombat éjjel megkeresztelték? Kérdezi a keresztapja.

Mondja, kedves Görög Sándor tanító ur, Hajduszoboszlórról, mióta engedi buslakodni oly sokáig azt a kis lányt, azt a réggit? Kérdi, aki az ön helyében másképp cselekedne.

Mondják, kedves hajdumegyeyei kispapok, a nagy éljenzés közben Budapesten melyikőjük kalapját vitték el a fejről? — Kérdi egy pesti ur, aki kölcsön kért cilinderét keresi.

Mondja, kedves Fodrász segéd ur, a Csapó utca 32. szám alól, igaz, hogy este 7 óra után keresik meg a másnapra valójukat? Kérdik a szaktársai.

Mondja csak, Kupferstein Hermus kispap, Ujfehértóról, miért csapatja Spicert a villámmal, talán féltékeny? Kérdi Kelmánovics Dini.

Mondja, kedves ifju Kolmann ur, a munkás testedzőből, talán valaki megvarázsolta, hogy még az ebédjét is rohamosan fogyasztja? Hova szokott olyankor sietni? Kérdi egy nem megvarázsolta.

Mondja, kedves Márton Antal tanító ur Hajduszoboszlórról, — igaz, hogy a kis dongóit muzsikaszóval ringatja álomba és ébreszti fel, hogy több mézet gyűjtögesse? Kérdi egy méhész.

Mondják, kedves K. Tóth utcai hölgyek, tisztelet a kivételnek, nem szégyelnek egész napokat és estéket az utcán ácsorogni? Kérdi egy agglegény.

Mondja, kedves K. J., Hajduszoboszlórról, a szép Emmuskáért-e, vagy a vagyonáért tért át a zsidó hitre? Kérdi, aki nem tért volna át.

Mondja, kedves Benkő Lajos ur, Hajdunánásról, tartja-e még azt a hitet, hogy könnyebb ketőnek, mint egynek? Kérdi az, akinek egyedül jobb.

Mondja kedves Bodnár József szabó ur Tiszafüredről, mikor alakul meg az ifjusági egyesület? Kérdi, aki szeretne már belépni.

Mondja kedves Terdik Laci a Rakovszki-utcából, igaz-e, hogy ön egy rózsát ígért egy kislánynak és nem adta meg? Kérdi, aki ezért örökre szakított magával.

Mondja kedves Tegen István fodrász segéd ur, hogyan sikerült a kis asszonyt haza kísélni, fél cipő sarkokkal? Kérdi, aki látta.

Mondja kedves Nátházi Gy. ur, mikor szekundázott be utoljára?

Mondja kedves Pongor Binci Lányból, igaz, hogy nem fogadták a szerenádöt péntek éjjel. Kérdi, egy kis lány.

Mondja kedves Saáry Lajos Böszörményi főgimnáziumból, hány éve már, hogy az V. és VI. o. padjában ül? Kérdi, a három jó madár.

Mondja kedves Bansók Árpád kis bögös ur Nánásról, igaz, hogy maga csak látta a lövész árkot, de ablakon át. Kérdi az, aki volt is benne.

Mondja kedves aranyos Stéfi, hogy érezte magát, mikor legutóbb kikapott a DTE? Kérdi, egy KSE-ista.

Mondja kedves Róth Pista a Veres-utcából, nem tud maga köszönni? Kérdi, egy kis lány, akivel nincs haragba, de megakarná tanítani.

Mondja kedves Szegedi Sándor ur Böszörményből, Ujvárosi-utcából, igaz, hogy maga lemondott a kömvességről és be állott piktornak. — Kérdi, egy barna kislány.

Mondja kedves Pénzes Miklós férfi szabó Nánásról, igaz, hogy pléresuszott? Kérdi, aki nem szeretne besuszni.

Mondja kedves O. M. kisasszony a Pereces-utcából, maga szokta a névjegyét papírbába csomagolva a szomszédba az ablakon átadni és a hó alá lerakni, nem tudja elébb-utóbb kimarad a hó alól. Kérdi a szomszédja.

Mondja kedves Zelenka Bandi ur Böszörményből, igaz, hogy maga jobban szereti a zsírral főzött káposztát, mint olajjal? Kérdi, egy imádója.

Mondjakedves Kállay László gyógy-szerész ur Földesről, igaz, hogy ön ugurkával kínálja a leányokat? Kérdi egy idegen lány.

Mondja kedves M. S. Halász, plajbász ur Nánásról, igaz, hogy az Ovoda-utcán egy ablak alatt azt dalolta, hogy „Eszem azt a kis kezdet”. Kérdi, aki szeretné tudni.

Mondja kedves Bak Juliska a Pereces-utcából, nem tudja még, hogy a lánc akár milyen vastag is, a sok használat után elszakad és ma sokba kerül a forrasztás. Kérdezi egy másik láncos.

Mondja kedves Busek Gyula fodrász ur Böszörményből, a palacsintát ép úgy kell verni, mint a habot? Kérdi, aki ott volt, mikor a palacsintát kutyulta és sütötte.

Mondja kedves Wohlberg Sándor ur Szoboszlórol, mikor jön már Hadházra? Kérdi az a barna leány, aki nehezen várja.

Mondja kedves Kiss Pista, mi történt a nadrágjával, az Egylet előtt, elsején, hogy másikat kellett ráhuzni, birkozás közben? Kérdi egy kis barna.

Mondja kedves Dauch ur Földesről, maga azért nem házasodik meg, mert fél az asszonytól? Kérdi, aki szeretne felesége lenni.

Mondja kedves Kiss Bözsi a Kattelepről, miért nézi oly szigorúan azt a szőke fiút, ha vele találkozik? Kérdi, a vele járó barna.

Mondja kedves Szekerka ur, igaz, hogy a tépett tudós pályára lépett? Kérdi, a kert láthatatlan tagja.

Mondja kedves Mezey Lajos gépész ur Böszörményből, megtalálta már a vasárnap éjjel elvesztett „lantját”? Kérdi, aki tudja, hogy hol vesztette el.

Mondja kedves Borbóc Lajos ur Szoboszlórol, hány fillért szánt cukorra annak a kis lánynak a részére? Kérdi egy szoboszlói leány.

Mondja kedves Muraközi ur Nánásról, amikor éjfélénként a kapun mászik be, nem fél, hogy a frakkjánál fogva fel akad és hogy a szél összeveri azt a kis bokáját? Kérdezi a babája.

Mondják kedves kicsi drága szép fiuk, négyen a Nagyerdőből, — meglelték a kicsiny madárkakat az üres fészekben. Kérdik a kis madarak.

Mondja kedves Sándor Aladár fogász ur, miért nem mert szombat d. u. fél 5 tájban bemenni a Hungáriába, talán bántotta valami? — Kérdi, egy kíváncsi.

Mondja kedves fazekas Tóth ur a Kossuth-utcairól, azt hiszi talán, hogy a vevők, mind nagyot hallanak? — Kérdi, akinek a dobhártyája megrepedt az ön csöndes beszédjétől.

Mondják balmazujvárosimükedvelő igazgató és főrendező urak, mikor fognak megint rendezni egy ilyen jól sikerült mükedelőt?

Mondja kedves Csóhány Zsiga ur Nánásról, igaz, hogy a nyáron újra fellép a díjbirkózók között, pehelysúlyban? Kérdi egy asszony.

Mondja Nagy László vendéglős ur Lányból, miért nem tud gondolkodni, mikor snapszért játszik. — Kérdi, akivel néha játszik és megveri.

Mondja kedves Paklári ur Nánásról, igaz, hogy az Iparos körbe négy adóra be mondja tarokkot és elfogják az utiját? Kérdi, egy partner.

Mondja kedves Leskó József ur, onnan a Téglyás kertből, magának még minden lány unoka nővére? Kérdi, egy kicsi, de nagy kíváncsi.

Mondja kedves Katona-cég Nánásról, kivel szereltette fel üzletére a villámháritót? Kérdi, egy szerelő.

Mondja kedves vagy kedvetlen, (ahogy tetszik) Gáti József Szoboszlórol, ugyis mint városi díjnok, miért nem jár már a második tizedbe. — Kérdi, aki még most is jár arra.

Paplan-varrodamba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmír
paplanok kaphatók és
megrende hetők. Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szítek. Alakítok, frissítek.

Öcskő vattát, paplanokat veszek.
DEBREZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Az okosabb enged.

A: Mi van veled? A balarcod egészen fel van dagadva.

B: Az a betyár Markos úgy ütött pofon, hogy elestem.

A: És te mit tettél!

B: Mit tehettem volna okosabbat? Fölugrottam és elszaladtam.

Klappantyuk.

I.

Hogyha a lány már fölserdült, eladó volt a neve,

Ámde mostan nagyot fordult az időnek kereké.

Üres erszény, urhatnámság, minden más, csak nem szerény,

Nem a leány eladó most, de eladó a legény.

II.

Kakastejjel sült a szegény kenyere,
A kalácshoz zsír és vaj is kellene.

Műfog, műhaj, örökös műkönnyet sir,
Ne busuljunk, a kókuszból van műzsír,

Műtárggyal kérked a műkopláló,
A műszű átvilágnak a fapénz is nagyon jó

Bo!ond.

Báli és alkalmi ruhákat

minta után hűen, le-
szállított árak mellett
fest és tisztít

KONCZ,

Dobrecen, Arany János-u. 10.
felvételi iroda, hátul az udvarban.

Valótlan hírek.

Rovatvezető: Szekerka Béla.

„Kinlódj”-on tartózkodó tudósítónk jeleni drót nélkül, hogy a napokban erős földrengések várhatók, mert Bukarest környékéről erős, rotyogáshoz hasonló föld alatti moraj hallatszik, amely jobbról jön és bal fenéken távozik.

Kinlódj, május 40.

A várt szerencsétlenség teljes borzalmasságában jelentkezik. Lökés—lökést, moraj—morajt ér. Mindenki fejvesztve menekül, mert irtózatos láva kitöréstől tartanak. A román bojárok bocskoraikat elhánnya gurulnak le a hegyek lejtőjén, míg a pakulárok moecos hada keeske módra ugrik egyik szakadék széléről a másikra.

Utódrótozás: Kerülő utakon arról értesültem, hogy a román királyi amazon hadsereg azon oknál fogva, hogy kevés a zsold és a puliszka: oszladozni kezd; az illetékes román miniszter nem hajlandó az amazonok kérését teljesíteni, minek folytán az osztlás egyre tart.

Fennlógj, május 41.

Az osztlás még mindig tart és a környéket iszonyatos büz uralja, amely az osztlásnak indult gárda fellett valósággal megfekszik.

Kinlóg, május 41 1/2.

Az elviselhetetlen büz miatt a kormány engedett és az amazonoknak háromszoros puliszka adagot utalt ki, amit azok: „Pulitzka az én életem” kiálltással vettek tudtul.

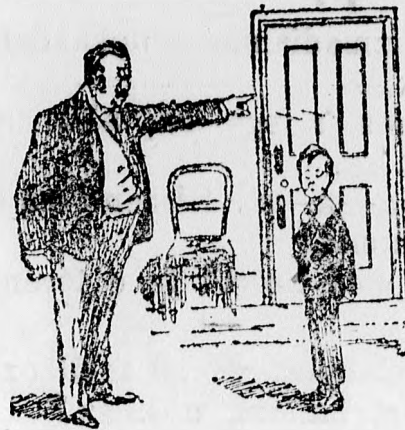
Kincsüng, május 42

A bukaresti föld alatti mozgás megszűnt, amit a tudósok annak tulajdonítanak, hogy az nem is lehetett más, mint a kopáló gárda kergő gyomrának ezerszeres visszhangja.

Kicsüng, 23 50 h.

A hegyeken örömtüzek gyulnak és mindenki a puliszkanak áldozik. — Takony-scu, a román királyi hordák főpópája hatásos emlékbeszédet tart, amelyben a puliszka magasztos voltát zengedezi.

Gyermek öröme.

Gyermek: Apa, ma nem kaptam ki az iskolába.

Apa: Miért?

Gyermek: Mert nem volt idehaza a tanító ur.

Nevető fejfák.

Látod, látod, szegény Tót Pál,
Mindig is beteges vótál!

Élt 85 évet. Meghalt 1892. apr. 2-án

Halál, halál, halál, sárgalábu halál!
A kis Etelkához be kegyetlen valál!

Élt 4 évet. Meg—

Alt aratáskor.

épen mikor
született.

Botos Juli, szegény Botos Juli
Reá írjuk a fejfádra, hogy 900 Juli.

A kollégák.

Vendég: Pincér, ennek a sütnék szaga van.

Pincér: Gratulálok az orrához, én is érzem!

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, június 12-én:

XA-XA

I. rész. Kalandor történet, az afrikai dzsungelben 4 részben, 30 felvonásban. —

I. rész: **Az elveszett hercegnő** 7 felv.

Hanóver, látványos.

Eladások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9 órák r. — Jegyélvétel d. e. 10 órákor. —

Helyárak: páholy 16 K, fenttartott hely 14 korona I. rendű ülőhely 12 korona

II. rendű ülőhely 9 K, III. r. ülőhely 6 K.

Éppen azért!

A csizmadiainas munkaközben elszundikál.

A mester egy kaptafát röpit a fejéhez.

— Na—a—a! Hiszen nem csináltam semmit.

— Éppen azért! fene teremtette!

Két elkopott vilá fi találkozik.

— Azt hallom, nősülsz?

— Igen!

— Megbódultál? hisz a tönk szélén vagy.

— Éppen azért! kedves barátom!

Két asszony iszogot a pálinkásboltban.

— Csak az uramat tudnám leszoktatni az ivásról!

— Miért? hiszen szomszédasszony sem veti meg az italt.

Éppen azért! képzelje, mi jut ne sem két-három deciből.

Lakóhely.

Bíró: Hol lakott eddig?

Vádolt: Egy állami internátusban.

Bíró: Hol?

Vádolt: Illaván.

Alapos meghatározás.

I. Részvényes: Mit gondol ön a társulat hat igazgatójáról?

II. Részvényes: Három közülök semmire sem képes, a többi három pedig mindenre képes!

Mihalovits Jenő

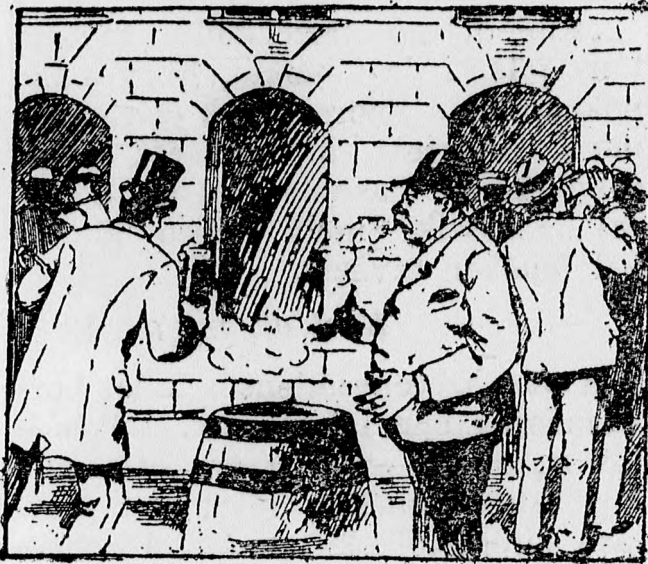
GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.

A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Képrejtvény.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Szerkesztői üzenetek.

Püspökladány. Igaza van, Szabó Elek főfelügyelő urról szóló kérdés rosszakarátu és a tényeknek meg nem felelő, melyet valamelyik haragosa talált ki. Természetesen bárhogy igyekezzünk is, az ilyen ártatlan mezbe öltöztetett rágalmakat nagyon nehéz felismerni és ilyenformán mégis csak bekerült a lapba.

Sz. J. H.-bőszörmény. Nagyon kényes kérdés, nem közölhető.

Többeknek. A Villámnak nem az a célja, hogy mindenkit agyonsértlegessen. Durva sértést tartalmazó kérdést nem közlünk.

Viccelni szeretők, Tiszafüred. Csak tessék máskor is küldeni, de szellemesek legyenek és ne tartalmazzanak durva sértést.

Névtelen ember. A vers nagyon jó a Nagytemplomról, de a téma nem vicclapba való, mert vallásos kegyeletet érint.

APRÓ HIRDETÉSEK.

A hajdunánási

Panamák ifjusága f. hó második felében kongresszust tart a diákság négy felső osztályával a mafia sarkon. Mindenki ott legyen!

Nyilatkozat.

Ez uton értesítem mindazokat, kik magas tudományomban kételkednek, hogy mélyregeesen tévednek. — Tisztelettel Laszlovszki Ferenc a mellényzsebben hordozható viharágyu feltalálója.

Ajánlat.

A hajdubőszörményi ürgeöntő állomáshoz melegen ajánlom magamat, mint jó 4 szemmel ellátott érettségizett fiatal ember. Levelet kérek Bánat-utca „Egy boldogtalan” címre.

Gyönyörű

bársonyból készült finoman kivarott, gömbölyű talpakkal ellátott gangos rezgésű szoprán hangom, csoszogó, sikkes, magas orru papucsom van eladó, megtekinthető Juliskánál, Bőszörmény

Tizenkét

hét óta nem mosott, izzadástartól táplált fuszeklimet elcsereálném egy pár kivágott lakkeipőért. Leveleket e lapkiadó hivatala továbbít. „Jobb máma egy bivaly, mint holnap egy tuzok” jelígre.

Ne dobja

el ócska retiküljét, hanem fizessen elő a Villámra.

Elcsereálném

három emeletes sport sapkát, beköltözhető pince lakásért. Vagonlakó.

Eladnám

állkapcát áll nélkül. Szíves megkeresést kérem e lapkiadó hivatalban. „Ha nincs néki, majd lesz néki” jelígre.

Mindenféle

találmányok szabadalmát; ugymint falra mászó fogkefe, kapukules, mint revolver, további kifutott róka lyukat és majomfészket legeslegdrágábban vesz Laszlovszki Ferenc a mellényzsebben hordozható viharágyu feltalálója H. jnal-utca 23. szám.

Pénzünk

javulása folytán tisztelt vevőimnek 25 százalék árengedményt nyújtok a megszabott árákból. Tisztelettel Laszlovszki Ferenc viharágyu gyártó.

Társat

keresek jó menetelű pofozógép felállításához, melyet már kipróbáltam és nagyon jól sikerült. Jelentkezni lehet reggeltől estig a Nagytemplom előtt.

Halottak

felvételnek, tömegestől is. Jelentkezés Eklinél.

Reklám

pofavágókat felvesz az ecetgyár.

Elcsereálném

használt bajuszkefemet egy pár uj lakeszizmáért. (Sör papucs jelige.)

1000 koronát

kereshet! Ha az asztal felborult tentámát fölnyalja, tubakolók előnyben. Ajánlatokat a papirkosárba kérem.

Modern

berendezésű ecetgyáramat megnyitottam, szeszhiány miatt, savanyupofát vágó barkit felveszek. Jelentkezni lehet a főpostán.

Halló!

Kovácsmühelyembe, pékségédek felveszek, puhított vasak meggyurására.

Figyelem!

Jó karban levő autóért elkopott hangemezet elcsereálném, sürgős ajánlatot kérek!

Fess, csinos

hölgyek kerestetnek a nánási korzó benépesítésére. Jelentkezéseket elfogad a korzó titkársága, a Collegium sarkán.

Nyomatott a „Debreczeni Ujság” nyomdájában.